

Blomster

Vennene

UTGITT AV BLOMSTERVENNERS KLUBB

NR. 3-2011
ÅRGANG 34

Styre og redaksjon

STYRELEDER

Signe Videm
Langårdsv. 6, 1404 Siggerud
Tlf. 99 27 19 47

SEKRETER

Anne Runningen
Christian Schous vei 24, 0588 Oslo
Tlf. 22 22 97 38

KASSERER

Bodil Bergan
Åmotveien 26, 0880 Oslo
Tlf. 22 23 32 49

E-POST: styret@blomstervenner.no

KONTONR. 7877 08 28529

Adresseforandring meldes til:
Gøril Fjellet
Tlf. 62 58 20 34
E-POST: gffjellet@online.no

REDAKTØR FOR BLOMSTERVENNEN

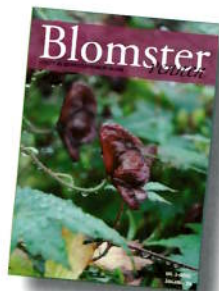
Kenneth Ingebretsen
Holtervegen 169, 2034 Holter
Tlf. 916 16 593
E-POST: kenneth@devabotanica.com

REDAKSJONSMEDARBEIDERE:

Ståle Sørensen, Ebba Holmboe og
Tommy Tønsberg

Innhold

- Styre og redaksjon .....s. 2
- Redaktøren .....s. 3
- Noen hjelmer i
min hage.....s. 4
- Mjødurta.....s. 7
- Saksen –
plantenes frisør .....s. 8
- Kulinarisk i
alpinbedet.....s. 12
- Noen inntrykk fra
årets sommertur.....s. 14
- Corydalis
pseudobarbisephala ...s. 16
- Medlemssider .....s. 17

Aconitum 'Red Wine' Foto: Ståle Sørensen

Blomstervenners Klubb

Forventninger

Denne sommeren har jeg oppdaget og lært en del nye ting. Vi som hage- og plantemennesker har mange forventninger til hageåret. Vi har forventninger til sommeren, som sikkert de fleste mennesker har. Men vi som har planter som hobby, har en god del flere forventninger en folk flest. Vi har forventninger til hagen vår, for den skal være tipp topp, og plantene våre selvfølgelig, for de skal strutte av sunnhet. Vi har forventninger til avlingene våre, for de bør være store og feilfrie. For ikke å snakke om hagen som helhet, kantene nydelig klipt, ingen ugress i bedene eller plenen, og blomstene bør jammen meg blomstre hele sommeren, minst! Og samplantingene vi gjorde i vår bør være perfekte! Vi har like store om ikke større forventninger til oss selv, som skal klare å holde alt dette gående. Jeg synes tiden er inne til å forvente

noe annet, litt ugress i bedene, litt visne blomster og noen overgrodde potter. Det er planteglede og plantene som skal være i fokus.

La oss forvente en hageeier med senkede skuldre og smil om munnen, hagen er fin som den er.

I Blomstervennen er det garantert plantene som er i fokus – God lesning!

Kenneth

Noen hjelmer i min hage

TEKST OG FOTO: STÅLE SØRENSEN

Aconitum er med over hundre arter en rikholdig slekt, men skal du finne noe litt utenom det gjengse planteskoleinventaret, må du må lete litt. Ulike foreningers frølistor har imidlertid ofte et bra utvalg. Frø som sås om høsten og settes ut over vinteren, spirer gjerne greit året etter. Min erfaring er at noen av de klatrende artene har vært noe mer krevende å få til å spire, men jeg har ikke nok erfaring til å slå fast at dette er et typisk fenomen. Her bør jeg også å minne om at frøet du får fra frølistene, av og til kommer med feil navn. Når det gjelder *Aconitum* tror jeg et av problemene er at det er så mange arter, og at noen er nokså like hverandre. I tillegg er det litt

Aconitum 'Red Wine'

tynt tilgjengelig med litteratur med gode bestemmelsesnøkler og oversikt over slekta. Men, la ikke disse problemene hindre deg fra å prøve noen arter du ikke kjenner fra denne slekta – kanskje finner du gull?

Nedenfor omtaler jeg noen av de som har lyktes best i hagen her:

Aconitum anthora er en gullblomstret hjelm som blir bare ca 50 cm høy. Mine planter stammer fra frø jeg har samlet selv i Karpatene, og bladene på disse er oppdelt i trådsmale fliker. Graden av fliketet i bladene er en karakter som visstnok kan variere litt etter hvor planten stammer fra. *Aconitum anthora* vokser vill i fjellstrøk fra Karpatene til Alpene.

Aconitum 'Red Wine' blir av og til ført til arten *Aconitum hemsleyanum*. Det er imidlertid noe uenighet om 'Red Wine' hører til under denne arten, så jeg bruker bare kultivarnavnet her. Den skal ha kommet til Sverige med frø fra Shanghai botaniske hage. Det tok flere forsøk før jeg fikk denne planta til å trives, men det var verdt det! De dypt fioletttrøde og skinnende blomstene til denne klatrende hjelmearten

Aconitum anthora

ligner ikke noe annet jeg har sett i denne gruppen. Når *Aconitum* 'Red Wine' først trives, blir den etter noen år en skikkelig rugg. Hvis den får noe stabilt å klatre i, går den lett to meter i været i løpet av sesongen. Nå har jeg hatt den i flere år, og det dukker også opp enkelte frøplanter som får samme farge. De små frøplantene utvikler forresten tidlig en skikkelig kraftig og kjøttfull pælerot, som jeg ikke kan erindre å ha sett hos andre *Aconitum*-arter.

Dvergen i slekta må være *Aconitum scaposum* var. *vaginatum*. I hagen her blir den toppen 20 cm høy,

Aconitum scaposum var. *vaginatum*

Aconitum austroyunnanense

men ofte en god del mindre. De lilla blomstene er smalere enn hos mange andre arter, og sitter i et åpent aks. Den stammer fra Kina, og frø seg (litt for) lett her hos meg, så jeg prøver å knipe den av etter blomstring.

Til sist kommer en art som jeg har sådd fra frøliste, og som kanskje er *Aconitum austroyunnanense*, og kanskje noe helt annet. Uansett navn så er det en trivelig og litt beskjeden plante som blir snaut meteren høy. Voksemåten er hverken riktig opprett eller riktig klatrende, men kan best beskrives som slyngende. Med litt støtte fra høye planter rundt er den en lett og elegant plante som nærmest vever de blå blomstene innimellom de andre plantene.

Mjødurta

TEKST OG FOTO: RANDI BRENDEN

For meg er planteinteressa nær knytt saman med opplevingar eg har hatt. Dette gjeld ikkje minst mjødurta. Frå oppveksten i ei skogbygd minnes eg med stor glede den rike mjødurta-blomstringa langs bekkedrag; velduftande blomsterskyer av *Filipendula ulmaria*, eller älggras som planta vart kalla om vi drog over svenskegrensa.

Som vaksen har eg i ein generasjon fått utfalde plantegleda i ein hage i Horten. Her renn ingen bekk, heller ikkje har eg laga noen dam eller kunstig bekkedar, men under utevasskrana er det djup jord som til tider kan bli ganske våt, mye skygge, og der trives mjødurten eg planta inn for mange år sidan. Ingen namnesort, ein ganske vanlig mjødurta. Han har fått selskap av ein purpurmjødurta, *Filipendula purpurea*, og desse to ser ut til å like seg godt i lag.

Filipendula kamtschatica

Filipendula ulmaria og *Filipendula purpurea*

For to-tre år sidan planta eg ei kjempeutgåva av mjødurta, *F. kamtschatica*, i nærleiken av dei to "gamle" sortane. Denne blir eit par meter høg og blomstrar rikt, utan den intense dufta ulmaria sender ut, men med dei same blomsterskyene, bare i mye større format. Eg vil ikkje påstå at dei kler kvarandre umiddelbart, *Filipendula ulmaria* og *Filipendula purpurea*-paret og den svære *Filipendula kamtschatica*. Samplantinga er vel meir interessant enn ho er vakker, men ho gler botanikaren i meg.

Knollmjødurta (*Filipendula vulgaris*), har eg også prøvd på den same skyggefulle sida av huset, men denne har eg flytt til ein tørrare og meir solrik stad, sidan det er på ganske tørre og solrike stader eg har sett denne planta ute i naturen.

Saksen – plantenes frisør!

TEKST OG FOTO: EBBA HOLMBOE

Ja, veldig mange hagevenner har, når jeg gledestrålende forteller at nå har jeg kjøpt de og de planter, sagt: hvor skal du få plass, vet du godt det blir store trær og så videre! Men jeg har som mange også har hørt, svaret på rede hånd: jeg har saks og sag...

I tillegg har jeg meget stor glede av å gå og klippe tingene i den fasong jeg vil. For en del år tilbake kjøpte jeg både *Exochorda x macrantha* 'The Bride' og *Chaenomeles x superba* 'Crimson and Gold', da det

Exochorda x macrantha 'The Bride'

er busker jeg er glad i, men i løpet av få år så jeg jo at slike busker fyller alt for mye i min hage – tenke, tenke! Jo, jeg prøver å stamme dem opp etter samme prinsipp som faren min brukte på fuksiaer – velg ut en gren som skal bli stamme, og sett en god bambusstokk ved den. Klipp alle andre grener bort. På den jeg velger til stamme, klipper jeg også sidegrenene av, men lar de innerste 5–10 centimeter sitte – de er med på å øke stammens omkrets raskere. Når stammen har den høyden jeg vil ha, topper jeg den og lar den danne krone der. De første par årene ser det selvfølgelig litt morsomt ut, men det er forbausende hvor hurtig det blir en fin krone. *Exochorda x macrantha* 'The Bride' har jeg ennå stående i hagen, og jeg har nå en herlig, litt krokete stamme, og under kronen deilige, litt grove grener som danner en fin silhuett, sommer som vinter. Men selvfølgelig mister jeg den helt store blomstermengden, men det er greit i forhold til den fine skulpturen den er blitt. Det er ikke bare jeg som er svært fornøyd med resultatet av min "frisering" av den tidligere busken – nå treet, for gjetten hvem som synes det er

herlig å sitte godt beskyttet mot regnet, og ikke minst å kunne sitte i ro og mak og spise/fôre ungene, jo det er småfuglene som vi fôrer året rundt med fuglenøtter like ved siden av!

Chaenomeles x superba 'Crimson and Gold' har jeg også ennå, men etter mange år som et lite tre likte den ikke en flytting i fjor høst og den etterfølgende barske vinteren, så i vår var den ikke særlig frodig – hva gjør jeg nå? Jo, den har fått et nytt liv som busk og står i smugget langs vår hage og kan være til stor glede der når vi går inn og ut av hagen, og den kan også glede meg når jeg står og jobber ved min arbeidsbenk der.

Barvekster er også noe jeg er glad i å forme, og etter å ha sett en meget fin formklippet *Chamaecyparis pisifera* 'Filifera Nana' i en dansk hagebok måtte jeg også prøve. Planten (kjøpt i 2003) står ved vår inngang, og det er meget hyggelig å se på den stramme fasongen som vel kan sies å ligne på en stor "paddehatt" året rundt – med og uten hvit snøhatt. Jeg startet med å velge ut tre stammer som jeg ville bevare som ben, og klippet så forsiktig kronen i den fasong jeg

Chaenomeles x superba 'Crimson and Gold'

ønsket, men det har selvfølgelig tatt flere år å nå dit jeg ville. Den klippes i hvert fall to ganger hver sommer, og kommer et skudd ut av kronen utenom klippingen, ja, så kommer jeg med saksen.

Ved side av den står en *Tsuga canadensis* 'Jeddeloh' som jeg fant ut at skulle lages til en pendant til *Chamaecyparis pisifera* 'Filifera Nana'. Begge får samme behandlingen når det gjelder klipping. *Tsuga canadensis* 'Jeddeloh' har mye vekere "stammer", så der har jeg tatt et lite knippe og bundet

Chamaecyparis pisifera 'Filifera Nana'

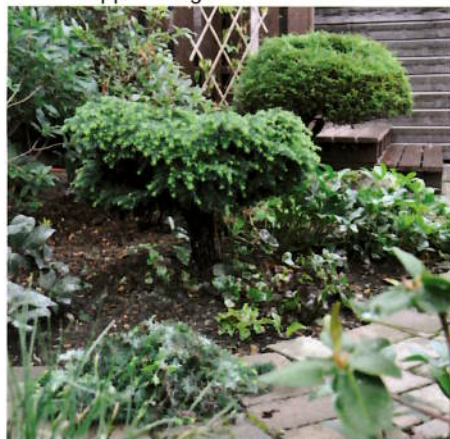
sammen og støttet med en bambuspinne, så på litt avstand ser det nesten ut som en litt tykk stamme. Jeg liker veldig godt disse to litt stramme "skulpturer" foran mine røde/oransje/gule azalaer som er i dette bedet ved inngangen. Det er nok aller mest om vinteren de virkelig får vist seg riktig frem i all sin skjønnhet når azaleaene har kastet løvet.

For å danne skygge inne i hagen har jeg plantet noen småtrær, men det er en selvfølge for meg å følge nøye med, for det er mye bedre å klippe litt om gangen fremfor å vente til trærne er blitt altfor store – for da går det ofte sånn at man må ta "den store saksen" fatt og felle dem. Jeg har blant annet i år for første gang tynnet i min *Acer ja-*

ponicum (frøplante fra *Acer japonicum* 'Aconitifolium') for at lyset skal filteres ned til mine små dvergrododendron. Planten kjøpte jeg i 2005, så jeg må si jeg undrer meg over hva *Acer japonicum* 'Aconitifolium' har krysset seg med, for etter alle disse årene er den bare en snau meter høy... men den passer fint inn i bedet med mange småting!

Acer shirasawanum 'Aureum' har fått samme behandling med tynning. Den ble også noe mindre i høyden etter sist vinter, men har heldigvis vokst godt i sommer. Jeg har også tillatt meg å forme magnoliaer til små trær i stedet for mangegrenede busker/trær, og det går veldig fint (magnolier klipper jeg mest i juli, da skal de tåle det best). Jeg påbegynte også i fjor tre

Chamaecyparis pisifera 'Filifera Nana' og *Tsuga canadensis* 'Jeddeloh', nyklipte og med avklippet i forgrunnen'.

Acer japonicum (Frøplante fra *Acer japonicum* 'Aconitifolium') etter tynning.

barlindsøyler. Jeg har tenkt å holde dem med en diameter på 5–10 centimeter, men de er ennå små planter, så der har jeg mange års glede med klipping og også gleden over å skape de fasongene jeg ønsker meg.

Et lite tips: Jeg er noen ganger litt lei alt avklippet ned i andre planter, og en dag fikk jeg en idé og hentet en skikkelig stor paraply, slo den opp og holdt den i den ene hånden og brukte gress/buksbom/hekktrimmeren i den andre – folk vil nok tro jeg er litt gal, men tenk all den oppsamlingjobben jeg slipper! Bildet er fra da jeg hadde en *Syringia meyeri* som jeg klippet opp-

til tre ganger hvert år. Selvfølgelig gikk det utover blomstringen, men jeg hadde tatt valget, den skall være en grønn skulptur!

Jeg tror altfor mange er redd for å klippe i sine planter, jeg er nok blitt mer tøff enn mange på grunn av den lille hagen vår. Den tvinger frem at hver plante må være fornøyd med den plassen og den fasongen den blir tildelt! Jeg finner stor glede i å gå og klippe og nusse om mine planter og håper også at jeg hermed har gitt andre mot på å prøve seg litt mer med saksen...

Syringia meyeri klippes med paraply!

Kulinarisk i alpinbedet

TEKST OG FOTO: SIGNE VIDEM

Helt siden jeg første gang fikk se *Mertensia virginica* med sine vakkert blå blomster i Gøteborgs botaniske hage, har jeg interessert meg for denne slekten og har nå flere arter i hagen. For noen år siden kom jeg plutselig over to ganske små eksemplarer av *Mertensia* eller østersurt i et privat planteutsalg, og jeg falt for de vakre bladene. Den ene var merket med *M. asiatica* og den andre *M. maritima*. De var i grunnen prikk like, men for å slippe et vanskelig valg og øke sjansen for at i hvertfall en ville overleve, havnet begge i handlekurven. Den gang visste jeg ikke noe om dem, men de litt sart utseende småplantene fikk plass ved siden av hverandre i et skrånende, vestvendt og godt drenert skredbed. Begge botaniske navn er å finne i litteraturen og på internett, *M. asiatica* også som *M. maritima* ssp. *asiatica*. Og det viste seg at *M. maritima* ikke var så eksotisk som jeg hadde trodd. Man trenger ikke gå lenger enn til en norsk flora for å finne informasjon om strandøstersurt, som er det norske navnet. Den finnes på strender i nordlige strøk, bl.a. langs hele norskekysten, på Svalbard og

Jan Mayen. Sørligste forekomst i Europa skal være i Skottland. *M. asiatica* finnes langs strender i det nordlige Japan og i Alaska. Begge arter har spiralformet pelerot som skrur seg ned i sand og grus, og bladene er saftige, noe i retning av sukkulente. Blomsterknoppene har gjerne et rosa skjær, men fargen går over i porselensblått når de ganske små blomstene åpner seg. Sjøsprut og salt tolereres godt. Forskjellen på de to artene, eller underartene, har jeg enda ikke funnet ut av.

Etter andre vinteren forsvant den ene strandøstersurten. Den andre står like fint fremdeles, og om det er *asiatica* eller *maritima* som

overlevde, skal være uvisst.

Vakrest er kanskje planten når de første blåduggete bladene viser seg om våren. Siden utvikler den ranker som brer seg godt utover bakken, men kan klippes tilbake hvis ønskelig. Blomstringen kulminerer i rik frøsetting. Jeg har derfor mer enn nok av frøplanter, og bra er det, for tilfeldigvis ble jeg oppmerksom på at planten kan spises! På en fransk TV-kanal som et familiemedlem surfet innom, ble det demonstrert kokekunst av ypperste klasse. Prat om *Mertensia maritima* vekket min interesse, idet

friske unge blad ble kunstferdig dandert på en tallerken med havets delikatesser. Kokken knasket i seg litt av urten mens han bedyret at den smakte akkurat som østers og varmt kunne anbefales. Voila! Ikke kan jeg konkurrere med franske stjernekokker, men man forneker seg ikke. I sesongen er det aldri lenger et fiskemåltid hos oss uten noen friske blad av *Mertensia maritima* – eller *asiatica* – som lekkert tilbehør hentet direkte fra alpinbedet.

Noen inntrykk fra årets sommertur

TEKST OG FOTO: SIGNE VIDEM

Turen med Blomstervenners klubb 29.-30. mai gikk til hager og hagesentre i Vestfold, Telemark og Aust-Agder. Etter dette kan deltakerne skrive under på at vi ikke trenger reise til Sverige eller Danmark for å se unike nordiske hager. Vi opplevde de vakreste beplantninger med et vell av plantearter og -sorter og fikk ideer og inspirasjon i massevis. Handleiveren var så stor at bussen hjemover mest lignet en rullende hage. Nok en gang sto Gøril Fjellet for et prikkfritt arrangement.

Corydalis pseudobarbisephala

TEKST OG FOTO: KENNETH INGEBRETSEN

Selv om navnet på denne lerkesporen er en god munnfull, er dette en skikkelig juvel i hagen. Planten har en glød over seg som får alle som ser den, til å heve øynene. *Corydalis pseudobarbisephala* er en lav alpinplante fra Sichuan, nærmere bestemt passet Balang Shan. Der vokser den på 3500 til 4000 meters høyde, ofte i grøftkanter og i skred. Den vokser sammen med blant annet *Meconopsis punicea* og andre alpine planter. De øyenfallende blomstene er intens blå, noen ganger med svakt lilla innslag. Hver blomst har ett hvitt svelg med en blå leppe, og de sitter i kompakte klaser på 10–15 stk. Bladene er blådoggete med noe mørkere årer og rundfliket. Planten blir fra 10 til 25 cm alt etter voksested.

I hagen er dette en lettstelt plante og trives godt i halvskygge. Denne lerkesporen formeres med frø eller ved deling. Og det kan gjøres etter min erfaring gjøres både vår

og sen høst med godt resultat. En humusrik luftig jord er det beste for denne planten, men vi har dyrket denne under en rekke forhold med leirjord og sandig silt, begge forhold har fungert godt. Dette er en plante som kan være litt vanskelig å få tak i, men har man gode hagevenner, er ingen ting umulig!

Styreleder har ordet

Allerede skriver vi sensommer og høst 2011. Det føles ikke lenge siden styret var i aktivitet på andre siden av ferien, nemlig i anledning av at Blomstervenners klubb var representert på Rosedagene i Freiaparken 2. og 3. juli. Det var første gang vi stilte og en kompensasjon for at deltakelsen på Vårtreffet utble i år. Til tross for hektiske forberedelser følte vel de som sto på stand, at det var verdt innsatsen. Tidligere numre av Blomstervennen, informasjonsbrosjyre og ikke minst salgplanter gikk raskt unna, og inntektene ble tilsvarende. I et forum hvor mange bidrar med frivillig innsats, skal det utvises forsiktighet med å utpeke noen spesielt, men jeg vil gjøre et unntak: Blomstervenn Einar Halvorseth har ved ulike anledninger kommet med spennende planter til inntekt for klubben. Til Rosedagene leverte han seks kasser med mer enn 150 planter for "feinschmeckere", vinterhardføre arter fra frø samlet i alpine og subalpine strøk verden rundt. Takket være Einar levde Blomstervenners klubb opp til sitt rykte og kunne tilby unike vekster, noe som lokket mange spesielt interesserte og også en botaniker

til standen for å slå av en prat og handle. Ellers vanket et godt utvalg av overskuddsplanter av det mer kjente slaget fra våre egne hager, så her var det noe for enhver smak.

En fordel med plantesalg og plantebytte for egen del, er at jeg får ryddet opp og delt eksemplarer som har vokst ut av sin tildelte plass. Lenge og vel hadde jeg utsatt jobben med en svær *Hosta* 'Krossa Regal' som var i ferd med å kvele *Hosta* 'Big Daddy' ved siden av. En hel arbeidsdag tok det å få løsnet rotballen på 'Krossa Regal' med spett, hakke og potetgrep og deretter partert den på stedet med øks i deler som lot seg håndtere. Den biten jeg beholdt, skal ikke få stå i 10 nye år før den tas opp! Resten ble til rikelig med salgs- og bytteplanter. Reklamen måtte være at en eneste 'Krossa Regal' er nok til å gi det grønne uttrykket som myker opp en trist plett, f.eks. en kjedelig bakgård. Så godt som sneglesikker er den også.

Velkommen til nye medlemmer! Det har vært flere innmeldinger enn vanlig. Et resultat av Rosedagene?

SIGNE VIDEM

Høstens medlemsmøter

26.09.2011

MERK TIDEN! MØTET BEGYNNER KL. 18.30

Paeonia, om arter, sorter og dyrking. Salg av peoner.

EIVIND HANSEN

Vår foredragsholder er kjent som Pionmannen fra Horten og er Norges fremste ekspert på denne slekten og alle sortene, tør vi påstå. Eivind tar med seg en velfylt tilhenger med utvalgte peoner og salget starter etter foredraget.

24.10.2011

Primula.

IVAR FLATBERG

Vi får besøk av en ekte primulaentusiast, tilknyttet NTNU Vitenskapsmuseet og den Botaniske hagen ved Ringve Museum i Trondheim. Der har Ivar bygget opp en rikholdig primulasamling, og han er også forfatter av et unikt hefte om denne mangfoldige slekten.

21.11.2011 (MERK DATOEN)

Grethe Lis hage på Fjellhamar i Lørenskog. Årsmøte.

GRETHE LI OG SIGNE VIDEM

Det dreier seg om en fjellknaus som Grethe har omskapt til en meget vakker, frodig og innholdsrik hage. Hit valfarter entusiaster for å bli inspirert.

12.12.2011

Tur til fjellene rundt Antalya i Tyrkia. Julemøte.

JORUN THARALDSEN

Møtene holdes i Vestre Aker menighetshus, Ullevållsveien 117 B, hvis ikke annet er nevnt. Møtene starter normalt kl. 19.30 og biblioteket er

Blomstervenners frøliste

Ønsker du å delta, med eller uten frø, må svarslippen under (eller en kopi) sendes snarest mulig og før 1. oktober til:

TOMMY TØNSBERG, HOLTERVEGEN 169, 2034 HOLTER, sammen med eventuelle frø eller på e-post:

TOMMY@DEVABOTANICA.COM

Frølisten sendes ut så snart den er ferdig.

Kryss av hvis du kan motta listen som e-post. Samtidig sender du inn kr 50,- til Blomstervenners Klubbs konto: 7877 08 28529.

Dette skal dekke porto og pakking.

Frødonorer får velge 25 pakker frø, og de stiller først i køen når frøene fordeles. De som ikke har sendt inn frø, får velge 20 pakker.

Vennligst send meg Blomstervenners Frøliste

Jeg har betalt inn kr 50,- på Blomstervenners Klubbs konto.

- Jeg har levert frø   Jeg ønsker å motta lista på e-post
 Jeg har ikke levert frø

Navn:.....

Adresse:.....

E-postadresse:.....

Planteportrettet

Asarum canadense

Europahasselurt (*Asarum europaeum*) er en velkjent og god hageplante med mørkegrønne, blanke, nyreformede blad. Den dekker bakken godt og er et fortreffelig bunndekke. Den amerikanske kanadahasselurt (*Asarum canadense*) er også en god bunndekker, og har i likhet

med sin europeiske søster store, nyreformede blad. Men bladene hos kanadieren er matte og lysegrønne men dessverre ikke vintergrønne. Likevel er den absolutt verdt å prøve, og hvorfor ikke plassere de to sammen?

TEKST OG FOTO: TOMMY TØNSBERG